Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3088 SIX PAGES NGÀY THỨ BA 11 DÉCEMBRE 1928.— NGÀY 30 THÁNG MƯỜI, NĂM MẬU-THÌN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 21

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

QUINQUINA COUSIN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đăng Lucien Messard số 13 (gần trường-học Taberd). SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gồn dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và ngày cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng, nhơn thư gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ số đơn.

Lời rao thương mại tính giá rẻ
Thay mặt cho báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIe)

ĐÃ ĐẾN THỜI-KỲ

NAM-NỮ BÌNH-QUYỀN CHƯA?

Bốn chữ nam nữ bình-quyền đẹp đẽ thay, ai là người có tâm-huyết với nước non Nam-Việt, chẳng ước muốn cho nữ-giới đồng quyền với nam-giới. Song, song khỏn thay nữ-giới nước nhà chưa đến thời-kỳ đòi nữ-quyền, mà gia chí dĩ có được bình-quyền chăng nữa là quyền đàn-ông làm gì thì đàn-bà làm vậy, chẳng biết các bà các cô có giữ được bổn phận đàn-bà không nhỉ.

Cứ như chúng tôi đã quan-sát trong mấy gia-đình tối-tân, vợ yếm-nhiễm tư-tưởng mới của các phụ-nữ Âu-Mỹ muốn làm gì thì làm, nhứt quyết bỏ chữ tòng-phu, cửa nhà mặc kệ ai trông nom thì trông nom, chồng một ý, vợ một tứ, lái một đường, trèo một nẻo, chẳng bảo vợ không được cũng châu, vợ tưởng chồng không nói là sợ, lại càng hoành-hành..... Thế là hỏng. Được vài chị em lại tàng bốc: «Phải, bác trai ăn ở thế cũng tệ», lại xui nhung chuyện đâu đâu, bà vợ kia lại càng đắc chí.

Gia-đình như thế tưởng chẳng vui vẻ gì, người chồng mồ-hôi nước mắt, làm suốt ngày suốt tháng, tưởng chi có cái vui thú gia-đình đoàn-viên, về nhà trông thấy cảnh ấy, tất chán, đã chán đâm ra chơi bời, tìm nơi vui hơn. Vợ thấy chồng chơi, cũng chơi nữa, nam nữ bình-quyền kia mà...

Thế là gia-đình nát, hỏng một gia-đình, nhiều gia-đình như vậy hỏi rằng nước Việt-Nam có phải là nước Việt-Nam nữa không?

Hoặc-giả có người nói rằng đó là một việc mất trật-tự trong gia-đình, song phàm việc gì lúc đầu cũng phải lộn xộn rồi sau mới châu-đáo được, vả chăng việc mất trật-tự là khởi đầu việc có trật-tự vậy, (le désordre est le commencement de l'ordre).

Vâng, thế phải lắm, song chúng tôi thiết nghĩ chẳng dám tự khoe, nhưng cũng đám chắc rằng phần đa số chúng tôi cái gì cũng hơn phần đa số phụ-nữ, mà đã lắm phen chực thì-hành câu: «việc mất trật-tự là khởi đầu việc có trật tự», mà rồ lại phải thôi, e rằng có điều hại to cho hậu-vận trong nước.

Huống chi là các bà các cô.... tôi e chưa đủ sức, mà cố quá thì thiệt-hại, mà đã thiệt hại thì sau làm thế nào mà lấy lại được.

Tôi nói lại mảng nghe có người cho tôi là «không biết suy xét». Vì vụ một người sắm sửa ra mang một gánh nặng đi con đường ngàn dặm, tự-nhiên có người quan quyền to tát, ấy tiếng dài hơi kêu rằng: «Máy không thể nào làm được việc ấy, tao cấm mầy không đặng làm». Thật ra người ấy có thể làm được nhưng không thể trở tài được. Tình cảnh phụ-nữ nước ta cũng như thế».

Nói thế chẳng khác nào biểu đứa trẻ chưa biết «chừng» chạy lanh đi, sai người bếp vụng nấu yến, nấu vây, xui người học-trò lớp nhỏ đến-thuyết về văn-đề «văn-chương nước Pháp».

Trẻ con chưa biết đi, chạy sao được; người bếp vụng làm đồ nấu sao được; cậu học-trò lực đã kém đến thuyết sao được về văn-đề văn-chương nước Pháp. Người có trí-thức phải suy lượng tùy cắt công việc, biết sức lực từng người mà phù thác việc làm, chẳng khác người chủ nhà in biết người thợ nào làm được việc gì thì cho làm việc ấy, thì công việc mới châu đáo và cứu tuấn tự mà lên chớ, nếu cứ phải làm đi làm lại, e rằng chậm việc tiến-hóa.

Tạo-hóa đã sanh ra nam-giới và nữ-giới là đã đặt định trước các công việc nam-giới thì ngoại giao, nữ-giới thì nội-trị, cứ theo như thế thì cái «máy Tạo-hóa» mới luân chuyển tuần-hoàn được, nếu nay người nọ lấn quyền người kia, đàn-ông trông nom việc bếp nước nuôi con, đàn-bà lại sầu-sóc việc giao-tiếp ở ngoài, thì cái máy có chạy được, cũng không phải là lẽ «xuôi», đó là ngược cảnh vậy.

Có ông lại phàn nàn là đàn-bà nước ta «trong thời-kỳ bé nhỏ không kể làm chi, đến nỗi cặp kè không chọn người xứ-giỏi, vừa lứa để mà trao thân gởi thịt: cha mẹ đặt đâu con phải ngồi đấy, may ra gặp được duyên ưa phận đẹp, chẳng may duyên phận hẩm hiu, thì phải chịu khổ trọn đời. Nếu ai không chịu được cảnh ấy thì phải bước đi bước nữa để tìm người khác nương nhờ.

Phong-hóa suy-đồi cũng một phần ở chỗ đó.»

Nước ta cũ hơn ngàn năm, vẫn theo phong-hóa tùng phục, ở nhà thì tùng phụ, lấy chồng thì tùng phu, chết thì tùng tử.

Trải bốn mươi thế-kỷ, phong hóa vẫn không suy-đồi, đến thời kỳ cấp phụ nữ theo trào lưu mà cải cách thì có biết bao nhiêu việc đáng làm cho ta phải nhăn mày..... Triết-thường chỉ là vì cái «sự do kết hôn» nên mới xảy ra những việc ấy, chớ cứ bắt chước cái nền giáo-huấn ông cha ta để lại thì có bao giờ phong-tục tiến sau đó như nhiều người đời nay phải than cùng vãn.

Công việc bên nam-giới còn nhiều, phải nhẫn nại mới tiến được, công việc của bên nữ-giới không phải là ít, cứ làm cho hết các việc trong nhà trường cũng đủ..... Chăm chỉ nuôi con, chịu chồng cho chồng khỏi chơi bời, còn dư thì giờ ra thì nữ công nữ-tắc truyền bá cho đàng em nhỏ, trường công việc đó là công việc của đàn-bà, trẻ nài e có bại cho việc hành-động của nam-giới vậy.

D. D. P.

Hỡi hơi ai ơi muốn chồng giàu, Dịp nào cho bằng dịp nầy đâu; Kéo nhau mua số S.A.M.I.P.I.C, May lợi muôn ngàn rõ quá mau,

Một dám án mạng bí-mật

GIẾT NGƯỜI MỘT CÁCH THẬM THÂM

Đường Barbier là một con đường nhỏ hẹp, nằm về phía sau nhà-thành-tây, tế qua đường Vassoigne và một phía thì đường Mayer. Nơi xem ấy thường thường vắng vẻ phố-xá lắm. Chỉ có một vài dãy phố nhỏ-nhỏ cần hẹp, giá chừng 15-20 đồng vừa cho mấy thầy làm việc ăn lương 10-11 ở mà thôi.

Bữa Chúa-nhựt vừa rồi 9 Décembre 1928, thình-lình nào dậy lên rùm về một cái án mạng bí-mật, nơi cần phố số 5 tại con đường Barbier đây.

Khởi thấy được thấy

Số là ở phía sau cần-phố số 5 có một miếng đất trống. Sáng bữa Chúa-nhựt, vào lối 6 giờ rưỡi, đang khi một đám trẻ nhỏ dỏn chơi, bỗng nhiên chúng nó thấy nơi bụi ở gần nhà sau vẫy đầy nhằm mùi-me rất nên ghê-gớm. Nhưng thấy đó thì hay đó chớ biết chi, chúng nó lên đem thuật lại cho người ta hay.

Gần cần phố ấy thì có cán-sát của một thầy làm việc tại hãng Banier. Sớm mới vừa thức giấc dậy, nghe tiếng trẻ nhỏ nhôn-nhao lên, đưa thì nó mau gọi vừa thì nó mau ít, mới liếc mắt ngó qua cửa của cần phố gần bên ấy thì thấy rõ-ràng một cái ở thi đang nằm vắt vả dưới đất. Thầy lấy làm kinh-hãi, tốc-độc chạy bao cho sở Cảnh-sát hay.

Quan-cảnh khám xét

Sở Cảnh-sát ở quận thứ ba được tin, một mặt thì ứa soạn ra đi, một mặt đàm đây-thế-nhơn bao lên toán-ấn, thì liền đó nào quan Biện-lý, nào quan cảnh sở mật-thám, cùng cả thầy quân lính tây nam Đông đến tại nơi để khám xét.

Đoạn khi nào cần phố nầy thấy, phố chia ra làm ba ngăn-phòng, một cái phòng-ăn, một cái phòng ngủ và một cái phòng bếp. Nhà dọn-dẹp coi sơ sài lắm. Nơi phòng khách thì để vài bộ cái ghế ngồi, một cái bàn-viết nhỏ, một cái tủ-đựng cũng nhỏ, còn nhà-cửa thì coi ưa-trệ, ở dưới cất bỏ đầy những tan thuốc nát.

Nơi phòng-ngủ thì để một cái gương treo một cái vòng rách, một cái ghế trên để một cái đèn dầu lửa. Chụ g ươi thì vẫy đầy vết Đông máu, chảy rọc rạc từ trên gương xuống tới dưới, vẫy luôn tới và hướng.

Đoạn xuống tới phòng bếp thì thấy một cái tủ-thì nằm sang-sược trên đầy máu đào, mình-mẩy xem lợ như tâm. Lại dựa cửa gần đó thì cũng chứa-chan những dấu máu xem lấy làm ghê-gớm lắm. Người ta cũng trông thấy dựa cái tủ-thì ấy có một con-dao rất nhọn, ấy là dao dùng để làm bếp.

Cái tử-thì

Bây giờ khán lời cái tử-thì, thì thấy nơi hợp phía tay mặt bị một dấu đâm hết ra oàng hoạt: nơi ngực thì hai dấu đâm rất sâu, có ở dưới bụng, nơi mặt đầu bị đổi chân nám. Cả đến các cũng bị đổi chây ruột. Nhơ hai con mắt đều mất, lỗ mũi mất mi cũng mất. Thật trông không còn có đâu gì mà nhận được rằng người ta, chớ đừng nói chi biết rằng người đó là người nào. Mình mặc 1 cái áo con quần thì không có, để ở trường tự nhiên.

Việc rất bí-mật

Đoạn hỏi qua lai-lịch của kẻ ấy thì không một ai biết cả. Cho đến chủ phố cũng không tường. Nói rằng hồm 27 Novembre vừa rồi, có hai người đàn-bà tuổi trạc chừng 30 đến mướn phố ở. Rồi qua ngày 1er Décembre, một người trong hai người ấy có đem đang 25 đồng bạc. Theo lệ thì chỉ có 22 đồ ý thôi, thế mà lên ấy lại đang đến 25 đồng. Trong khi đong bạc, tên ấy không chịu nói tên mình ra, bởi vậy nên chủ phố chưa làm biên lai được.

Theo lời nói ấy nghe ra thật cũng lấy làm lạ lùng quá. Tại cớ gì đến ở phố, đến tiền đang mà không chịu cho người ta biết họ biết tên. Lại còn một lẽ nữa là khi mướn thì hai người mà bây giờ xảy ra một người bị giết chết, còn một người nữa đi đâu.

Cũng chẳng rõ qué quán tại đâu, đến ở làm nghề nghiệp gì.

Lại nghe rằng khi khám xét từ thì-ngoài mấy cái dấu dao đâm hoặng đâm ngực, đốt bụng, đổi mặt, đốt tóc, lột quần, khai tay lại còn bị trói thúc-ké ra đằng sau lưng. Nếu thế thì thủ oán nầy gì đây dữ lắm. Mà dầu cho có thủ-oán đi nữa, giết chết rồi thì thôi, cũng đủ rửa hận rồi, làm chi mà tác kế khổ hình đến thế?

Mà nghĩ cũng lạ quá, phủ thì ở liền nơi nhà, mà sao mới việc xảy ra dữ tợn như thế mà chẳng động tai ai. Đừng nói chi lúc đêm lúc trời đây đưa ôn ao, chỉ nói một cớ là lấy lửa đốt tóc cũng đủ có mùi khét kh chịu. Thế mà lên ru, đường thế như không, dầu do đều an giấc cho tới sang trưa.

Việc bí-mật là lùng, để đợi quan tra tìm mối.

TÂN HÔN

Tiếp được tin lành của ông bà J. B. Phạm-chánh-Lý, Đốc-phủ-sứ hàm hưu-trí, nghiệp-chủ ở Hương-điền (Bentre) cho hay rằng sẽ định chữ vu-qui cho lịnh ái là cô Anne Doãn, sánh duyên cùng M. Henri Gouillon, chef de Bureau du Contrôle de la Recette du Service des Chemins de Fer à Saigon.

Bữa thứ hai 10 Décembre nầy đúng 5 giờ chiều sẽ làm lễ hôn phối ở nhà ông Đốc-tơ.

Báo L. T. T. V xin kính mừng hai họ một nhà và cầu chúc cho đôi gái sắc trai tài; phi nguyện sẽ loan sanh phụng.

L. T. T. V.

Dư luận về trường Đỏ-bác

Bổn-báo từ đầy đăng cả bài dư-luận về trường đỏ-bác ở lục-châu gởi đến, song có lời nói trước, bài luận nào lời lẽ không ao-nhã Bổn-báo không đăng, chẳng kể bài ấy thuận hay là ghịch.

L. T. T. V.

CÁI HẠI VỀ SỰ CỜ-BẠC

Nói đến sự cờ-bạc thì ai cũng biết cho là một việc hại, chẳng ai cãi gì được hết. Xét như câu sách xưa đặng thánh hiền khuyên dạy rằng: «Đỗ bác môn trung mạc khứ thân» thì đã biết sự cờ bạc là bao nhiêu đó. Vì sự cờ-bạc là một việc xấu hại vô cùng, ai lâm đến nó thì phải bươi-hèn, phải tan gia bại sản, nên chi người xưa bác thánh hiền người ta khuyên bảo kẻ hậu sanh phải tránh cờ bạc, tránh cho đến đổi thầy ai nhà thì chứa, thầy cái của cờ-bạc thì phải tránh xa đừng lẻo hành lại đó. Sao mà tránh đặng vậy? tránh cho đến đừng lẻo hành lại đó? Vậy chớ ta là người biết suy biết xét, nếu ta đến đó ta thấy rồi ta cứ ngồi coi, không chơi, không đánh không đặng hay sao lại phải tránh xa đặng? Đó câu hỏi như thế nghe phải là có lý chăng? nhưng mà tuy có lý về phần nói rằng, cho về phần thiệt hành thì nó là vô ích lắm đó, vì ta chán bỏ sự cờ-bạc tuy là một cuộc hại mà nó là một cuộc vui, lại là cuộc lợi-giả ở trước mắt con người. Tuy một ai kia biết nói rằng a đến đó ta coi mà thôi chớ ta không đánh, song chừng đến đó rồi ngồi coi gay mắt, thấy vui quên hại sau, thấy lại hàm bên a vào mà chơi, trước tưởng là chơi chẩu vui, sẽ để sau thua rồi nó nóng đánh tới, thua nhiều, và tự nhiên hễ thua nhiều rồi phải theo phải mắc nợ, phải mang nghèo và đến chừng nghèo đói thân kia phải khổ sở, tâm tánh phải đổi dời, làm cho kẻ hiền hóa dữ, kẻ biệt thà hóa ra gian xảo, kẻ khôn hóa dại, làm cho thân con người phải ra loài vô dụng thì thật có đáng thương chăng? Tôi nay mà dám buông lời nói điều thơ Lê-Hoằng tiên sanh mà giải luận cái vấn-đề «Hại về sự cờ-bạc đây» lẽ chẳng phải tôi có tội quảng-kiến đa văn gì nên dám bày chi thêm cho nhiều lời; vậy chớ đông Lê-Hoằng kia lại không dư hiểu? lại không đã luận? Song vì sợ thân mình, tôi tự biết tôi là một người sanh trong nhà cờ-bạc, tôi vẫn biết sự cờ-bạc đã nhiều, tại cái nhà của tôi tự thở giờ đã làm hại biết mấy trang sanh hùng đã làm lụy biết mấy rang công-ăn, cho đến thân phụ tôi và tôi cũng vì tự quả hàm quá ưa đó nên phải chịu đủ bết các đều gay khổ, đến nay may mà tôi đã tự biết tự hỏi ăn năn nên mới còn đứng giữa cõi trần nầy, mới có lúc rảnh mà cầm cây viết luận tôi cái đề nầy, thở chi tôi mà không cải quả, cứ theo cờ-bạc hoài thì chắc là tôi phải ơi chốn thổ chứa nầy, chiều sòng cờ-bạc khác, cô dâu mà rảnh rang ngày giờ được. Trọn mấy năm tôi đã say mê theo đều cờ-bạc thì thôi, tôi làm quen biết mấy trang đàng điếm, nào mẹ khịa, nào bài-cào, nào tứ-sắc, bài phế, xổ đề, bong-vụ, lúc-lắc, đã gá, sẻ-hồ chi chi tôi đều quen biết ấy, gặp chi thì chơi nấy, gặp ai cũng biết, thấy người trào cũng làm quen, gặp mỗ người lại mà tức cười cho đó ư trước. Nhờ những khi thua thiệt phải gian xảo, lão xược dặng lấy tiền mà cờ-bạc lại may được trành trổi các đang công lý, nay nghĩ lại mà bất gian mình còn sợ sệt.

Tôi tỏ bết các sự tôi bại như thế, tưởng độc-giả chư tôn xem đó cũng tức cười và phải ghét cho cái thằng «đếm cờ-bạc» nầy đã làm những đều tội lắc như thế nay lại dám trương bày lên tờ báo đã mà làm rộn cho khán quan độc-giả thì lẽ trả hà vậy cũng cho là tức lý thật. Song vì tôi đã tự biết lỗi mình mà ăn năn chừa cải, khi xưa tôi vẫn là tay cờ-bạc, chớ nay tôi vẫn là người làm ăn, nay tôi đã bỏ hết các tánh xấu xưa mà đổi trở nên một tên dân lành, một người cha hiền, và lại là một người chủ nhà thợ việc biết các đều xấu hại mà rẫy là con, vợ, biết hết các mạch máu bịnh của sự cờ-bạc mà ngăn ngừa em út, thì tôi nay trông cũng nên là người đáng để bàn chuyện cùng chư tôn đốc-giả vậy. Để rồi đây tôi sẽ xin lỗi chư tôn mà kể hết các tích về tôi đi cờ-bạc chơi bời và vì nó mà tôi phải bị lụy đến bực nào, vì nó mà sự nghiệp tôi phải ra làm sao, và tôi cũng xin thuật lớn các sự thiệt hại của các trang bằng hữu tôi, là những người sau mê cờ-bạc mà ra suy sút khó khăn, đặng cho chư tôn nhân lãm, trông cũng đáng là một chuyện giải khuây, và một chuyện chư tôn, những người không đáp biết sự cờ-bạc, đáng nhớ mà rẫy là con châu.

Khi xem hết chuyện tôi trông các nhà báo phủ các bực viên quan và như là các đáng nghị viên quản-hạt hội-đồng cũng nên xét mà thử lỗi gìnm cho tôi, vì thầm xét, các ngài tuy cũng học rộng, tài cao; tri nhiều, cho các ngài ấy phải mơ màng về sự cờ-bạc, và nhơn biết thì bất quả các ngài biết sự qua vậy thôi chớ chẳng bao giờ các ngài có thiệt hành sự lấy cờ-bạc một khoảng năm bảy năm trời, vì nếu các ngài mà có làm vào đường đồ bác nầy thì tôi dám chắc chẳng bao giờ các ngài bước đến cái địa-vị cao sang như ngày nay được.

(LÊ TÍCH-ĐỨC, Gò-công).

(Mời tiếp).

Chết về xe hơi

Mới mấy bữa rày mà xảy ra không biết mấy đám chết về xe-hơi. Mà đám nào xem cũng là gớm ghê dữ-tợn!

Thì mới hôm thứ-hai trước, một đám chạy đi Gocong, trong làm người bộ-hành chết bể nát bị bịnh bốn, hiện giờ còn nằm rên siết tại nhà-thương Kỉ tiếp đến mấy bữa sau thì xảy ra nữa.

Sớm mai Chúa-nhựt, vào hồi 10 giờ rưỡi, Mme và M. Pécarrère, M. Lafarelle, làm đốc-tơ dưới chiếc André Lebon cùng M. Martin, giúp việc tại hãng Franco-Asiatique des Pétroles đi sân-bắn ở miệt Tânninh trở về Saigon. Cùng nhơn ngồi trên một cái xe-hơi 9.019, động-cơ 50 mã-lực. Xe chạy rất mau tợ như chim bay, do nơi lên sớp phe Lê-ban-Dức cầm tay bánh.

Đoạn khi con cách xa Saigon chừng 16 km, nghĩa là lối gần gần làng Bagueo, bỗng nhiên cái bánh-xe vàng rồ Bỏi xe chạy mau quá nên hầm máy không kịp, xe liền nhào lộn lập tấ, cả thảy người ngồi trên xe đều văng ráo. Mme Pécarrère và M. Lafarelle bị vở sọ chết li n. Còn M. Pécarrère và M. Martin thì bị trọng thương, hiện nằm dưỡng bịnh tại nhà-thương Gfall.

Thầy tài-nạn gớm-ghê thế ấy, tên sớp-phơ hoảng hồt liền bỏ xe tìm đường trốn. Nhưng cũng đã bắt được rồi. Theo người ta xem đồng-hồ xe, thì sức xe chạy đến 104 ngàn thước mỗi một giờ.

Ôi! Xe chạy mà sức đến thế ấy thì tưởng không còn chỗ nào mà nói được nữa.

HOÀN-HẢI TÂN-VĂN

Giống vật ăn trộm

Mới đây, các báo chí nước Pháp rộn rịch đăng tin sực về câu chuyện, người ta lấy được ổ chim ác-là (pie) kia, có rất nhiều đồ vàng bạc, con chim chủ ổ đã ăn trộm cắc mất nhà phú hộ gần đây, rồi đem về giấu kín trong ổ.

Để là một sự lạ: mà cổ lai chưa hề có ai cắt nghĩa được cho đúng lý, vì lẽ sao chim ác-là và nhiều con vật khác, lại có cái tính xấu cứ đi ăn trộm những vật sáng ánh, như vàng, bạc, đồ mạ kền, sắt đánh bóng v.v.? Các con vật ăn trộm nầy, hễ gặp những đồ đạc đó ở đâu, mà vắng người thì nó lựa dịp « xoáy » ngay.

Ông Jean Toussaint Samet kể truyện rằng: Ông có gặp một con chim ăn trộm cả tiền bạc, xiền muỗi, nút áo, đồng hồ, v. v. rồi đem về ổ giấu đi. Sau người ta bắt được và kết án xử tử. Xử xong nâu một nồi cháo ăn ngon lắm lắm.

Người ta kể con chim ác-là là dẫu dẫng các giống vật hay ăn trộm. Nhưng mà chim pie grièche (thứ ác-là nhỏ) rành nghề ăn trộm cũng chẳng kém gì chim ác-là lớn (pie) Như đã có người gặp được ổ đồ nó một đôi kéo và ít vật sáng ánh khác, đã đi xoáy trộm được, đưa về giấu ở đó.

Lại như giống chuột đồng, chuột lắt cũng sanh ăn trộm lắm. Ông Jean Toussaint Samet đã tìm thấy ổ đồ chuột lắt có mót cái muỗn bằng bạc đi ăn cắp về.

Các người ở đồng ảng cũng thường khi đưa tin rằng: họ gặp được ổ các đồ con sóc, có các đồ vàng bạc đi ăn cắp ở đâu về chẳng biết, rồi cho những con sóc con nầy ở để lấp đi.

Trong ổ chuột đồng, và hang cáo cũng đã có người gặp thấy các đồ vàng bạc, đồng sắt như vậy. Thế thì vì lẽ sao mà loài phi cầm tẩu thú chăng? Hay là tại các qui vật đó, có cái hấp lực gì, kéo những con thú con chim kia phải lại với mình rồi nhân tiện ngửa miệng ngậm công về ổ, về hang? Điều đó còn bí mật lắm, chưa thấy ai cắt nghĩa được đúng lý. Tuy cũng đã có một người ở Ma-đặt-gia-tư (Madagascar) cắt nghĩa « mây quê » cái nguyên cớ về câu chuyện đó. Song cũng xin kể ra đây, để hiến độc giả chư-tôn giải muộn. Cắt nghĩa thế nầy:

Xưa kia có một con khỉ tên là Artbur, thuở bình sanh, là một người đón ông, tức là người Ấn-độ bản đô nữ trang. Chàng tánh vốn thích các đồ huy hoàng đó. Khi khách mua hàng đã ra cả, thì chàng đem bỏ các bảo vật đó vào hòm; sau chàng chết, hồn ra khỉ, mà vẫn còn giữ cái tánh cũ. Đó là con khỉ của người Ma-đặt-gia-tư, tại lẽ ấy, mà cứ thấy nó hằng ngày đi lấy các đồ vàng bạc, rồi đưa giấu sau một cái hòm kia.

Cứ lời cắt nghĩa một cách phi lý đó, thì phải luận rằng: những con chim ác-là kia, bởi những chàng con trai làm ở hàng cà phê, mà tái sanh, vì hình chim ác là, cũng giống như áo các chàng con trai ấy mặc. Khi các cậu con trai đó còn sống, có thói quen, hễ khách vào hàng ra rồi, thì lấy những đồ vàng bạc mà cất đi. Sau chết hóa thành chim ác-là, mà còn giữ lại cái tính nết cũ.

Chẳng nói tất ai cũng phải bảo rằng: cắt nghĩa như thế, thậm là vô lý, không xứng với loài người có trí khôn biết suy xét sự phải trái vậy.

BÌNH LIỆT KHÍ
Cách trị lành mạnh bằng thuốc hoàn
GINAT và **SYNOUSINE**
Của thầy Docteur GINAT
HÀNG CHÁNH ở Paris, rue de Grenelle, 46

TIN KINH-ĐÔ

Cắt đám thầy Viên-Thành

Ngày 19 tháng mười ta tức là ngày 30 Novembre 1928 đã cắt đám thầy Viên-Thành tại chùa Tra-am, ở tỉnh nơi sơn phần đã phân làng Nội-dã (An-cựu) cách chùa ấy chừng 50 thước. Trước khi cắt đám thầy Viên-Thành thì người bổn-xứ thấy đều ngỡ rằng đám nầy chắc bản là linh-đình giống như đám thầy Kiết ma, thầy Tăng-Cang chùa Tường-vân, chùa Tây-thiên ngày trước, song nay đến khi cắt đám thì mới biết: vì do bởi lời thầy di chúc lại mà đã "cắt-cách như sau nầy:

Bản Đạo đây tức là cái bản ước quan tài thì chẳng có mai táng và tua tua thêu thùa và gồm nhiều đồ đạc bằng giấy cái đôn kê để cho người gánh trên để cái quan tài sơn đỏ, trên quan tài ấy thì kết các thức hoa phủ bao-bọc bốn góc có bốn thầy đạo-đồng mặc áo bà-nhạ tức là áo lót chả cầm bốn nhà-sư hoa tung kinh niệm phật và che bốn cái lọng mà thôi, còn như cái bàn-triêu thì chẳng dùng là triêu bằng gấm bằng nhiễu và trên thêu như lệ thường, chỉ có dùng một lá phan bằng dây trên đề tánh-tự danh hiệu mà thôi. Trước khi phát dẫn thì có đồng đủ các thầy ở các chùa chu sơn tại huế hơn 200 thầy, 2 ông Sư-cả ở tỉnh Thanh-hóa, 2 ông Sư-cả ở chùa Ngũ-hành sơn, và các vị Hòa-thượng khác ở các chùa Bình-định, Phú-yên đều có về hộ-tang, hãy còn thấy đề tử mà trước hãy đã truyền thọ giới pháp cho từ khi làm lễ chỉ có ở các đó rộng mà khởi hương, đầu đội mũ Quang-âm sắc trắng ma thôi chớ không có mặc đồ hiếu phụ mũ rơm áo thùng như các nơi khác, còn như các sự lễ-điệu thì có giảm bớt rất nhiều mà các thứ cúng phẩm thì chỉ dùng hương hoa trà chớ không đủ ý bảo soạn cỗ lợt mà cúng như các lễ thường trong thế-tục. Trong mấy ngày làm lễ thì từ sơi sang qui như là trong cung-đình và các bộ-ở en cùng quan lại cùng các nơi thập phương thiện nam tín nữ đi đến đưa đám và phúng lễ rất đông thấy đều đưa đến kẻ trương liễn người tiền của để hộ tang cho thầy, tuy vậy ma thầy đã có lời di chúc lại không đám lãnh quả số chỉ vừa đúng trọn việc cất đám mà thôi, nghĩa là người đi mười phần thì chỉ lấy mười hai phần là đủ.

Vậy thì giờ đã phát dẫn đáng lẽ chỉ đi có 50 bước thì tới nơi mồ thầy, song vì bởi đi nếo trước chùa bị cấm mà phải đi quanh nài một đông rồi mới ra huyết. Khi đám đưa đến nơi thì sắc trời im lặng, hoa cỏ tơi bời, lẳng lặng chỉ nghe có tiếng gỗ sanh và tiếng phật của năm sáu ngàn người, khiến cho kẻ đến đưa đám và những kẻ bàn-quan sanh lòng đau đớn thương tiếc lên phong đạo cốt của thầy đã lánh bóng trần tục mà tiêu diêu nơi tịnh thổ lạc thiên, lòng cảm khái chứa chang vô hạn.

Tiếc thay khi thầy còn đương trong bịnh thì thầy đã biết trước ngày nào thầy sẽ mất. Trước lâm chung một hôm thì thầy đã gọi đệ tử mà bảo "rằng suốt ngày ấy thì tụng kinh Di-đà rồi thầy siêu-thăng.

Trong khi thầy bị bịnh thì thập phương đã lo làm cho thầy một cái tháp mộ xây rất cần thận tại một bên chùa Tra-am, là nơi gần tháp mộ của cụ Bổ-chánh Nguyễn Khoa là thầy cả đã truyền đạo giới cho ngày trước.

Than ôi! chốn đạo trường của thầy là nơi chùa Tra-am, trước khi thầy còn sống thì mỗi tháng bốn lần huyết pháp, thầy giảng kinh luật và dạy phép tu hành cho tất cả tăng chúng trong 52 cảnh chùa đến nghe. Thầy lại có yết trước cửa mặt bức bốn rằng kẻ thiện tín thập phương ai có không hiểu điển tích gì của phật thì thầy sẽ giảng giải cho được nghe rõ, vừa được 3 tuần thì người đến cùng ngày càng đông, suốt ngày ngồi ngồi nghe kinh thuyết pháp quá nhọc, cho nên phải trở bình mà mất. Nay ai mà biết ở Trung-kỳ sẽ có thầy nào nối gót lên đạo tràng mà giảng kinh thuyết pháp. Khá tiếc thay.

TIỂU-THUYẾT

« Chân phận linh đinh » cuốn thứ nhứt của ông Hồ-biểu-Chánh đã xuất bản.

Giá mỗi cuốn..... 0$45

Mua sỉ về bán lại xin hỏi thăm. Xin cứ thơ cho M. Nguyễn-Khắc-Nương, Chủ-nhiệm nhà in « Nguyễn Khắc » 102, Rue La Grandière.

AI-TÍN

Mới tiếp đăng tin chúng tỉnh rằng: Hiền-tỷ-trưởng của ông Hồ-văn-Lang, cựu Tổng-đốc Thới-Bảo, lại là cựu tri-bạ bản L. T. T. V. mới từ-trần tại thường-đường Cholon.

Linh-cữu sẽ chở về Sốctrang và tính bữa thứ năm 13 Décembre nầy thì an-táng.

Bổn-quán cả đồng-bản xin thành tâm kính-phân ưu cùng ông Hồ và quí-quyến và cầu xin cho hương-hồn Cố đặng về chốn thiên-thần.

L. T. T. V.

TẠI HỘI-NGHỊ ĐỊA-HẠT TỈNH CANTHO

(kỳ nhóm hội thường niên ngày 26 Novembre 1928)

Ngày 26 Novembre 1928, các ông nghị-viên Địa-hạt trong tỉnh Cantho nhóm hội thường niên đặng xem xét sổ sách và những việc công tác cần yếu sẽ làm trong năm tới. Kỳ nhóm Hội-nghị nầy coi ra khởi sắc hơn mọi năm vì các vị nghị-viên ai cũng hết lo ý làm phận sự cho khỏi phụ tiếng thay mặt cho dân, mang lấy chức nghị-viên nông-gồ nên qui đáng ấy có xin nhiều đều rất hữu ích; nhứt là ông Phạm-văn-Ngô đem nghị-viên về tổng Thới-bảo (Ô-môn) ông nầy bẩm-cải và xin nhà nước nhiều đều rất hữu ích, nên lời xin lược biên đăng lên bác chủ chư độc-giả tường lãm, chủ ý để dục lòng người lem tròn phận sự

(Xin xem bài thính cầu nơi trương thứ 8).

DẠY BÁNG
Cho các Viên-quan

Bổn-Hiệu có 1 Ấp đăng bên Pháp mới gởi sang các thứ dầy bằng *(cachetes)* hơn đến quan nhơn Bắc phủ, Phủ, Huyện, Cao-Đẳng tiểu-học, trung-nhứt, hàng-ngũ, Hội đồng địa-hạt, và Bản-biện Phủ-đường.

Vì mỗi thứ có ba cỡ mà thôi nên Bổn-Hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ lên cho Bổn-Hiệu mà hỏi giá. Bổn-Hiệu sẽ tỏi ấn cho quí ngài.

Xin quí ngài tin ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
13, rue Lucien Mossard,
SAIGON

Thuốc hiệu cách hoàn
SỐT RÉT NGÃ NƯỚC
Không ở hàng

Bán tại nhà thuốc Tây Lê-văn Minh Cholon

Nón Tây hiệu con én
« HIRONDELLE D'OR »

Đồng-bào chúng ta phần nhiều đã dùng nón Tây, mà không có ai lâm, để đem cầu ra làm giàu cho khách, hiện tôi mới lập một xưởng làm nón tây, chưa nhằng thứ khéo ở Hồ-kỳ.

Nón của tôi làm toàn bằng cây nức ve mua bên tây, rồi và hàng lớn đẹp tốt nhất — Cái vòng nón làm bằng da tây đôi đã êm da đầu mà không có hơi linh-linh — Nón rằng đanh phải vào cứng chẳng ở đi chi hết nhu nón của khách. Tiêm tôi có lãnh sửa nón — và giặt bao nón. Nên của tôi làm không khi nào nức ngan có như nón của khách.

Ai là người biết trọng nội, thương giống, xin chiếu cố đến mua nón mượn xin bấy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard, n° 13 Saigon mà thương nghị.

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Đại-lý độc-quyền:
Etablissements Charrière, Dufourg et Garriguenc
4 à 12 BOULEVARD DE LA SOMME, SAIGON

SANTAL MIDY
(Sần-tan Mi-dy)
Thuốc nầy trị bịnh thanh-huyết độc-nhơn, bịnh lậu, bịnh Cuppaibe và không cần thang.
Mỗi hoàn hoa Ông ký giá đồng bạc 0$20.
Bán tại Đô-đốc, 4 Boulevard Bonnard, Saigon
Trong ngày và đêm 24 giờ.

Có bán tại:
Pharmacie Générale L. SOLIRENE, Saigon
Tại thầy Dược-Sanh Việt dược phòng Saigon
Pharmacie Générale G. CHANTE, Cholon.

Bánh Bông-lang trái Nho, có Beurre, có Vanille thiệt ngon. Nam các (08.50) một chục.

Xin mua tại hàng Bánh Quốc-Nữ, số 98 đường La Grandière. Ở xa mua nhiều gởi colis postal cũng được.

Gởi 0$50 có gởi thơ cho Mme Nguyễn-thị-Truyền, 103 rue d'Espagne, Saigon, coi mua một cuốn tiểu-thuyết TÂM LÒNG NHI-NỮ, đọc chơi cho tiêu khiển ngày giờ.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc Faure ở Pháp sẽ đến lối 13 Décembre và qui sang.
Chiếc Chantilly ở Pháp sẽ đến bữa 12 Décembre và qui sang.
Chiếc Athos II ở Pháp sẽ đến bữa 11 Décembre, ở qui chợ.
Chiếc d'Artagnan ở Pháp sẽ đến lối 26 Décembre.
Chiếc Damaiuge ở Tonkin sẽ đến lối 12 Décembre.
Chiếc Dupleix ở Tonkin sẽ đến lối 12 Décembre.
Chiếc Lieutenant de la Tour ở Tonkin sẽ đến lối 20 Décembre.
Chiếc Porthos ở Trung-quốc và Nhựt-bản sẽ đến lối 21 Décembre.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Porthos sẽ chạy Pháp lối 25 Décembre.
Chiếc Lieutenant de Tour sẽ chạy Pháp lối 14 Décembre.
Chiếc Dupleix sẽ chạy Pháp lối 16 Décembre.
Chiếc Damaiuge sẽ chạy Pháp lối 15 Décembre.
Chiếc Chantilly sẽ chạy Tonkin lối 15 Décembre.
Chiếc Limois sẽ chạy Tonkin bữa 11 Décembre.
Chiếc Chandechapel sẽ chạy Tonkin bữa 13 Décembre, 6 giờ sáng.
Chiếc Athos II sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bản bữa 15 Décembre.
Chiếc Faure sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bản lối 16 Décembre.

Công-văn

Sửa chữ sai trong lời nghị số 141 — C. P. ngày mồng mười tháng Juillet 1926.

HẠT RACHGIA
Tổng Thanh-yên — Lang Lạc-ninh

SỐ HIỆU		SỐ MẪU SẢO
thửa số	số tờ	
		Chỗ:
1	4	0m5ha04.00
»	5	8 — 97.00
»	11	0 — 67.20
		Sửa lại như vầy:
1	4	0m5ha04.00
»	11	0 — 67.20

Saigon, ngày 30 Octobre 1928.
Quan Thống-đốc Nam-kỳ,
Ký tên: B. de la BROSSE.

Sửa chữ sai trong lời nghị số 199 — C. P. ngày 8 Octobre 1927

HẠT RACHGIA
Tổng Thanh-bình — Lang Vĩnh-hòng

TÊN LÀNG	SỐ HIỆU		SỐ MẪU SẢO
	thửa số	số tờ	
			Chỗ:
Vĩnh-hưng	1	47 bis	3m5ha58.65
id.	»	66	3 — 52.22
id.	»	72 pie	2 — 43.83
			Sửa lại như vầy:
Vĩnh-hưng	1	47 bis	3 — 58.65
id.	»	72 pie	2 — 43.83

Saigon, ngày 30 Octobre 1928.
Quan Thống-đốc Nam-kỳ,
Ký tên: B. de la BROSSE.

MẤY KHI MÀ CÓ

1° Một sở đất đo được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tayninh, ở dựa theo đường lên nú Đ ện-Bà, cách chừng sáu ngàn thước. Trên sở đất nầy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lồ hầm than.

2° Hai miếng đất: miếng thứ nhứt đo được ba-trăm thước; miếng thứ nhì đo được một trăm thước; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Triêm-hoa, tỉnh Tayninh, nằm dựa mé sông Bến kéo. Hai miếng đất nầy để dùng làm bến vựa cũi, cây, hay là dá, thì tiện lắm.

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin bấy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard, n° 13 Saigon mà thương nghị.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 11 Décembre 1928.

GIÁ BẠC

	11 12	10 12
Nhà-nước	12F.50	12F.50
Ngân-hàng Đông-pháp	12 50	12 50
Banque Franco Chinoise	12 50	12 50
Banque de Saigon	12 55	12 55
Financ. Fse. et Cl.	12 50	12 50
Hong-kong Shanghai	12 50	12 50
Chartered Bank	12 50	12 50

MỄ CỐC
Giá chỗ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lên 100 kilos

	Par piculs de 60 k.	Par 100 k.
Vinhlong	4$45	6$34
Gocông	4 80	7 06
Bai-xau	4.65	6.84
Bacliêu	4 70	6 99
Gao trắng thường	4 40	6.47
Gao trắng	4 35	6 40
Gao do	4 00	5.88

HỘI CHỢ XE-HƠI

(Lần thứ ba)

Hội-chợ xe hơi lần thứ ba đã định mở tại miếng đất trống nơi Đại-lộ Norodom, buổi chiều thứ sáu 14 tới chúa nhựt 16 Décembre 1928, trọn ba ngày. Hội-chợ nầy sẽ bày các thứ xe-hơi rất muốn bán (các khi cụ nông, máy cày, cơ-đẩy) Cũng có bày các đồ phụ-tùng, xe máy-dọp và trong bữa chúa-nhựt có mở phòng đua xe-hơi.

Tiền đăng để bày các thứ xe trong hội-chợ định như vầy: 2$00 mỗi cái xe-hơi, 1$00 mỗi cái xe máy-hơi (motocyclette) 1$45 mỗi thước vuông để bán hàng, 0$50 mỗi thước để xe máy dọp. Số tiền muốn nộp kể từ ngày nay đem đăng tại hội-quán ở đường Larclause số 43.

Ngày hội-chợ mở bữa đầu, đúng 6 giờ chiều sẽ có tổ-chức một cuộc hội nghị để dường sá để ai có ý-kiến gì hay thì đem ra luận biện, có thể một tiệc tại Hôtel des Nations đi dãi chư hội-viên của « Automobile-Club » cùng các nhà có tính quan-sát trong cuộc hội-chợ. Tiền dự tiệc đong 6$00.

Đã dời rồi

Tiệm hột xoàn François Sự nay đã dời về Chợ mới Saigon, số 68 góc đường Bonnard kế nhà ngủ Nguyễn-phong-Cảnh, nhà thương lui ngó xéc qua (chỗ tiệm trước bán hàng của Bồ-văn-Mười)

Mới khai trương, trong hai tháng đầu bớt giá hột xoàn thiệt rẻ.

Feuilleton n° 821 — *On 11 Déc. 1928.*

TIỆN CĂN BẢO HẠU

CUỐN THỨ NĂM

HỒI THỨ IV.

Cao-thơ-Uất với Bì nê-Điệc
(An-tĩ-Nga)

(Tiếp theo)

Bì-nê-Điệc. — *Sao lạ vậy mậu?*

Cao-thơ-Uất. — *Giống gì mà lạ. Mầy mượn đồ nó-lê mà bảo đăng đi lên treo đầy, giả bình cho người không biết mặt. Quần-áo như ăn-mày, mà lay mầy đeo hột xoàn trương-trước. Mầy đi ra, linh thấy làm cái lại không bắt mầy. Mà bắt bằng làm gì lại không lôi leo ra. Tá ra mầy làm bậy mà cả hai bị bắt.*

Bì-nê-Điệc. — *Cả! Thằng liệu hồn phải chơi! Sao mầy không làm thầy bói mầy ăn mầy?*

Cao-thơ-Uất. — *Mầy đừng tưởng tao phỏm-phlnh mà lầm. Vì biệc gì thì không nói chi, chớ về hột-xoàn tao đã tăng-trải.*

Bì-nê-Điệc cười cả-rả đưa cho Cao-thơ-Uất ít cuối nói như thơ mà rằng: « Bầy cả nói cớ thì thôi, đây, cả-rả hột-xoàng đây tao giao cho mầy! »

Cao-thơ-Uất đắc chí, tiếp lấy cả-rả mà mở cuối chầy-chầm. Cầm trở qua trở lại mà coi rồi nói:

« Hột-xoàng xấu nước đỏ! Bì mầy đeo bết giả sao cho! »

Bì-nê-Điệc. — *Tao đeo hột giả! Mầy khéo cợt! Thì thôi đa!*

Cao-thơ-Uất nghe qua không thể nói, kêu bước lại cửa tủ đưa lên cho sáng mà coi, coi rồi dằn, dằn nghe tiếng hột. Cao-thơ-Uất nghe rồi lên đeo cả-rả bảo tay, rồi nói:

« Tao mới coi lầm trống là hột giả, không ngờ là hột thiệt. Mà mầy biết tuổi bản hột-xoàng bây giờ mấy-quí lắm. Lấy giá làm thiệt mà cai người-ta biết bao nhiêu. Nó xảo-trá lưon-leo cho đến rồi đi trộm đồng lắm, nên ghét Thầy Thông tên thiệt hột xoàng mà trăm năm. Bột-xoàng bằng giá 3, cả ai thèm mua.

Bì-nê-Điệc. — *Thôi, rồi chưa? Hỏi mầy coi muốn xin tao chi nữa? Muốn cái do nón không? Tao sẵn-sẵn đó đi đi rồi mầy tiếc.*

Cao-thơ-Uất. — *Thôi, mầy muốn sẽ thì sẽ đi. Mầy bỏ cái thứ nghèo thấy gì muốn muốn. Tao muốn thì, sang anh-em mầy ở với leo lắt quá, tao cần dám đưa miệng nó chỗ nào mà xin mầy nữa. Thôi, mầy về đi.*

Bì-nê-Điệc. — *Ủ, mà tao nói trước, mầy biết dân tao, thì mầy phải biết nữ-sinh lấy đa! Mầy sự tao bản đồ vẫn lên đeo hột xoàng chăng bết, nên mầy biểu tao cởi đồ lại đây cho mầy. Tao đưa cho mầy rồi mầy liệu lấy; nếu mầy tham lam xách đem đi bán, thì chẳng khỏi chúng nầm đầu mầy đa!*

Cao-thơ-Uất. — *Không! Tao không bán mầy sẽ mầy ơi.*

Bì-nê-Điệc. — *Ủ, không bán bữa nay sẽ mai chớ sẽ qua tới mai chớ. . . . . .*

Cao-thơ-Uất. — *Thôi mầy, về đi về đi đi đi mầy, kẻo con « thùn » của mầy nó trông đường ông-tơ rá, quá!*

Bì-nê-Điệc. — *Vậy chớ sao mầy ở Cô mẫu không để với mẫu, chớ về với ai mầy?*

Cao-thơ-Uất. — *Ủ, Bì-nê-Điệc, chừng mầy cưới con-gái của Đằng-Lạ là bạn cố-kết của tao rồi, mầy đi lẻ cho tao cho xứng đáng, nghe không Bì-nê-Điệc.*

Bì-nê-Điệc. — *Mầy sao thơm quá! Đang mầy tưởng có bao nhiêu đa hoài.*

Cao-thơ-Uất. — *Nói chơi chớ, phần xuất nhà của ông mầy bao nhiêu?*

Bì-nê-Điệc. — *Tao đã có nói với mầy rồi sao mầy còn hỏi nữa?*

Cao-thơ-Uất. — *Tao quên mà! Phải rồi tao nhớ không?*

Bì-nê-Điệc. — *Nhớ không đâu. Cao-thơ-Uất nói: Tao tao cũng mở cho mầy cũng mẹ, chớ bao giờ mà có tới.*

Bì-nê-Điệc. — *Mầy có lòng mong tao đeo đầu vào tao rất cảm ân mầy. — Cao-thơ-Uất cười rồi nói:*

« Khoan. để tao đưa mầy ra cửa. »

Bì-nê-Điệc. — *Ai cầu mầy đưa.*

Cao-thơ-Uất. — *Tao không đưa làm sao mầy ra đặng.*

Bì-nê-Điệc. — *Sao vậy mầy?*

Cao-thơ-Uất. — *Bị cửa khoá-ngăn, mầu nhiệm hơn các khoá khác. Ấy là ý tao để phòng, nên tao mua thứ khoá Hiệu hartel và Fichet rồi tao để lại tao dùng, mầu nhiệm lắm không ai mở đặng. Để chừng mầy xuất dợ rồi, lánh gia-tài rồi, trở nên một thầy tư-bổn lớn rồi, tao sẽ làm theo hiểu rằng «bẻ mầu đừng khoá tin; đây cho lỗ ở trộm, đụng nó đừng bơ!*

(*Mai tiếp*).

VẠN-HÒA

N° 85, Rue de Gocong — CHOLON

KIM CÁO!

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đã nhuộm « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có đăng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trở phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bể như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chỉ ra tâm thử vải đen đều đi

nhãn hiệu VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhuộm tốt, nên chẳng có kẻ gian nhơn dùng dịp mà làm theo thác hiệu của bổn-hiệu dùng mà thủ lợi và cho chư-qui khách mua lầm, trống là vải của bổn-hiệu: Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư qui khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình chủ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có câu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

- 1 con cá Kim-Ngư 1 mảnh.
- 1 con cá Kim-Ngư xanh.
- Vạn-xuân-Long xe bông.
- Vạn-xuân-Long hoàn xanh.
- 2 con cá Kim-Ngư 1 mảnh.
- Vạn-Hòa con gà trống.
- Vạn-Hòa chữ đen.
- Hiệp-Mậu con ngựa đen.

Téléphone 708. **VẠN-HÒA** Kính-khải.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Canton. — Chỗ trử bán Rue de Canton N° 47 Cholon

Tiệm ngánh Rue de Praire N° 96 Prom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thấy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước hành sau cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khi huyết lâm cho cũng trong nước và bổn chất gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gặp mà lo xét cho hết sức cho nên chậm trễ phải lo uống bổ khí huyết cho lắm, mới đây trong thế-giới đã mở mang, muốn việc cũng phải lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *là thứ rất bổ huyết của can tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bổ tim kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.*

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống lu n thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chích trên đầu ngón tay ra máu thì nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chích máu nhiều trên giấy thì sắc máu trở nên tốt tươi còn dùng được lâu thì mập bơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân, còn khi chưa uống hãy cân vật chi nặng trên mốt gần gần lên thử coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại lấy y như nầy cân hãy vật nặng nơi lên như khi nay biết sau, vậy thì phải biết thuốc* **Huyết-Trung-Bửu** *nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.*

Có như người ít máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phân khí đầy đủ cả hai hoặc nói đến 3 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *rất hay và quí báu là dường nào.*

Còn người huyết hư bước đi xa không được nữa dậm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một thàng rồi chạy tiến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm mình chẳng rất hay như ham dâm dục thái quá thì tinh thần đã kém suy thì thận nguyên lạnh, uống thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *sau bảy bữa thì tinh thần lại và ăn hết linh thì bổi nhớ mau mà ra, vì phải huyết kém thì lạn thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ lạn thận vậy thì thấy những chứng bình nói trên đều phải biết sức hay dường nào.*

Lại còn thí nghiệm người nữ ít sữa không tốt uống thuốc nầy sau bảy ngày thì người vú có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đàn-bà trong giáp tháng khi bình, khi dịt, khi trở, khi sực, làm đau bụng hoặc ra máu làm bằng không đều, uống luôn mấy tháng thì huyết xấu trở nên đỏ tươi và đường ngày không đau bụng còn ưng luôn mỗi tháng đều hết trở sực những đều nói đó đều lâm chứng rõ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thêm phần huyết rất bàu là dường nào.*

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngồi tiên thiện đã kém thì sanh nhiều bình khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ biết bình ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bình cam ích cũng bởi đó mà ra, như con nít ba tuổi đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc **Huyết Trung-Bửu** *1 muỗn cà-phê mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ mà đều đã đến giả nó không hay đau đớn.*

Một người đàn-bà đường kinh đứng hoặc khi trời khi sục hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại có đậu thai, còn những người đàn-bà có thai, uống thường thì khi sanh đề mau mắng và sức có mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng ít bình vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đàn-bà trở nên tốt cho con nít bổ tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đàn-bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên, lại can hỏa hừng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thì huyết tốt lại, can hỏa chẳng hừng lên, khác khoản trong mình và các chứng bình đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.*

Còn người tuổi trẻ ngồi tiên thiện nó mất hậu thiên suy kém hay việc dâm dục khí huyết hao kém sanh ra da mặt vàng hay xây xẩm lối tâm đau ưng lòng đầu gối hay chơn yếu đuối phải lúc tan oanh và tạn thận suy kém và lưng cái ê lâm ra lỗ tai lùng bùng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bình đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người khi hàn kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đầy đủ lại và nổ nang lành vậy, con người rất nên xin đọc.

Mỗi người già cả khí huyết suy kém tính thần yếu tuổi hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đen lại, có sức mạnh da thịt hết đứng, thường ngày thêm sức giả trẻ nên trẻ.

Cách dùng: *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mất lần 1 muỗn ăn cơm, pộy khuấy nước ấm ấm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ. . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG y-sĩ VI-TỂ-SANH, kính cáo.

C.J. BONNET

HÃY NHÌ CHO ĐỊNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KHI CHỌN TÔN MUỐN MUA HÀNG LỤA

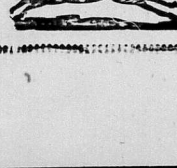

MUỐN BÁN

Một số ruộng hơn ba mẫu tọa-ốc tại làng Long-hưng, tổng Long-ninh-thượng tỉnh Bạtenhoa, đất ruộng nầy đáng làm gạch, gạt tại làm,

Bổn con trên đực đáng tuổi nó đáng sức làm công chuyện.

Vì cớ muốn mua nên do sự bộn bề

DÂI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÃO

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH CHOLON

YẾT THỊ. — Đơn xin phát mãi đấu giá đất nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC số đất	SỐ miếng đất	SỐ bao	SỐ SÁO MẪU	NÓC HỞ
M. Nguyễn-văn-Bui làm ruộng, nhà cửa ở tại làng Tân-nhựt tỉnh Cholon.	Làng Tân-nhựt, tổng Long-hưng-thượng.	8	1re file	6ha. 31 a. 00	

VIỆC TRANH CẠNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 9 lời nghị định ngày 19 Septembre 1926, việc tranh cạng và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, và nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Cholon.

Cholon, le 1er Novembre 1928.
L'Administrateur,
Signé: ILLISIBLE.

Vu pour affichage:
Saigon, le 27 Novembre 1928.
Le Directeur des Bureaux,
Signé: Le PRÉVOST.

Những điều thỉnh cầu của các ông Nghị-viên Địa-hạt trong tỉnh Cần-thơ

Bữa nhóm lệ thường niên ngày 26 Novembre 1928

Chúng tôi đứng tên dưới đây là Hội-đồng Địa-hạt tỉnh Cantho, thỉnh cầu quan lớn nhậm mấy lời xin về việc ích lợi chung trong tỉnh chúng tôi như sau đây:

1:— Nghề vì công nhơn của các làng là quá, có làng thì đã cai phụ trong việc cân lấy của làng, còn có làng thì gần hết, mà mua nước buộc các làng trả tiền cho mấy thầy và cai giáo, thì làng phải phế việc công ích của làng hết. Vậy cuống lo xin quan lớn, cho ba những tiền Lương ấy về phần Quản hạ phần nữa, Địa-sự phần nữa.

2:— Xét vì dân ít phải nhiều vợ con bọ nghèo lắm, nếu như bộ cuốt mà mua nước sạch vợ con bọ phải đóng thuế tuần, thì ấy làm khổ sở cho vợ con bọ lắm. Xin quan lớn cây lòng rộng rãi mà cho những dân ít, hay số thân ấy; mà-la-day làng lấy số miễn không cho khoản tên bao xây điền, mà đóng cho tên dân ít đó.

3:— Xét vì các việc thôn trưởng các làng ra làm tổ, nhà nước, cang tôn bao những tiền Lương ấy về phần Quản hạ phần nữa, Địa-sự phần nữa, mà các làm còn phải bồi thường hiều khoản thuế thất thâu tay làm tội sai việc và Liệt bại lắm. Nên cuống tôi xin quan lớn ra ơn chuẩn mấy sắc thuế thất thâu cho bọ kể ra sau đây: 1er année Điền, 2e année Sanh-ý, 3e là Thổ-ma.

4:— Nghề vì năm thân 5 năm, thì bất tiện cho thôn trưởng, vì sự thâu tuế làm, nên chúng tôi xin quan lớn, đến kỳ mãn giấy tuế thân 5 năm, xin lấp tại giấy tuế thân 1 năm mà thôi, nếu được như vậy mỗi năm dân nó phải trả về làng mỗi bài mới chuẩn nó, tại sự thất thâu sẽ giảm nhiều lắm.

5:— Năm 1927 cuống tôi xin quan lớn miễn thuế cho bổ cái, quan lớn có nhậm lời, mà lòng chưa thì nghĩ, nên chúng tôi xin nhắc lại quan lớn.

6:— Nghề vì hương cước làng làm tôi với mà nước từ 12 năm sắp lên, công khó nhiều; vậy xin quan lớn lấy lòng rộng rãi, mà gởi xin quan Nguyên-Soái, thường khó bài hạng nhì bằng bạc cho bọ, mới khi bọ xin.

7:— Xét vì trong tỉnh Cantho, số người bổ thăm nơi phòng canh không trên 300 người, có phần rồi hơn các tỉnh khác song trong số sung cho sẵn có 125 cây. Vậy chúng tôi xin quan lớn tờ với quan Nguyên-Soái cho thêm trong tỉnh Cantho được phép sắm 200 cây súng. Xét vì tỉnh Travinh kém hơn tỉnh Cantho sắm, mà dân, 180 người sắm súng.

8:— Xét vì những hương chức làm việc nhà nước, sự thương thì ít, sự quở trách nhiều, mà hương quan công không có bao nhiêu nên phần nhiều hương cước lấy làm thôi chi lắm, như làng cho công nhơn nhiều, thì cho hương cước làng ấy ăn lương lên, cho vui lòng họ mà làm việc sốt sắng.

9:— Chúng tôi xét vì, người Cai-Phó tổng, cũng là hương chức bổ thăm cử như các người viên phòng canh nông, thương mại và Hội-đồng Địa-hạt vậy, nên chúng tôi ước xin quan trên, sửa ngạch cai phó tổng lại, mỗi khóa 4 năm mà thôi.

10:— Xin bổ thuế công-sưu canot, vì nó chạy quống thủy, không hại chi cho sông rạch.

11:— Xét vì tỉnh Cần-thơ, hiện bây giờ các lộ quan rất nhiều, phòng tuần sẽ có cấp hơn các tỉnh khác, nên đến ngày 1 Decembre 1929 thì xin mãn tờ contrat của tỉnh Cần-thơ với M. Figli thì chúng tôi xin quan lớn cho phép đến giá mà Bungalow lại, cách không cho tiền phụ-cấp như trước nữa.

Mấy đều cần yếu của chúng tôi tỏ trên đây, xin quan lớn nhậm lời.

Hội-đồng địa-hạt tỉnh Cantho

1 MM Phạm-quan-Nghiêm.
2 Dinh-viết-Thân.
3 Huynh-hau-Đông.
4 Thái-xu-n-Kỳ.
5 Bùi-quang-Ấng.
6 Trần-chân-Mỹ.
7 Võ-văn-Hay.
8 Nguyễn-văn-Truyền.
9 Phan-đay-Mỹ.
10 Nguyễn-ngọc-Lê.

⁂

Khi Hội-nghị M. Phạm-quang-Nghiêm Nghị-viên địa-hạt về tổng Thới-bình (Ô mô) có nạp riêng một tờ mà xin quan Chủ-tỉnh thi-hành những điều cần ích trong quận Ômô, tôi cũng xin lục đăng luôn dưới đây.

⁂

Mấy đều của M. Phạm-quang-Nghiêm xin với quan chủ tỉnh.

1 — Xin vết kinh Rạch-tra ấn qua rạch Vàm-nước.

2 — Xin vết kinh Bàng-ơn giáp qua kinh xáng Ômôn.

3:— Xin xuất tiền địa-hạt cất một cái trường-học bằng ngói cho làng Trường-lạc, vì làng ấy không đã bạc cùng-nhơn.

4:— Xin làng Thới-lai sắp nhập qua làng Thới-long một mẻ kinh cho Thới-long, đặng tiện bề tiếp tuần-phòng và thâu thuế khóa, bài làng nầy cũng ưng-thuận rồi.

5.— Xin cấm mấy người làm rẫy trồng rau cải, không đăng dùng nước phân cá thuối mà tưới rau cải; Vì tưới nước phân ấy, có lẽ sanh ra bịnh truyền nhiễm và hay mùi hôi thối cả xóm cả làng.

6:— Xin sắp tuần thành phải coi chừng một cách nghiêm nhặc những xe-nổi đưa bộ-hành, không đăng cho bành khách quá số định, lặng cho khỏi sự rủi ro cho bành khách.

7 Xin lập thêm một cái nhà thờ và điếu-tin tại Phong-điền.

8:— Xin nhà-nước tìm thế nào mà cất trường-học làng Bình-thủy thêm cho rộng và lớn trường ấy ra trường tiểu (école primaire de plein exercice).

Quan chủ tỉnh nhơn ngài sẵn lòng để ý mấy việc công-ích đó lắm, song tiền công-nhơ ít oi quá, để ngài xét lại coi như có thể thi hành đặng thì ngài làm ngay.

Hạo-Nguyệt *(lai cảo)*

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại thơ đời tân thời, càng ngày càng ít và cuốn lần lần hết. — Ông Lê-văn-Phát, Đốc phủ sứ, thường thì nghĩ đến Bổi tình mà hàng lâm trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyền ngôn hay làm ra một pho sách, Pháp hiệu là: « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam » — Viết bằng chữ Pháp, văn chương đặt để một cách tiêu tao, đến đối người Pháp cũng phải tầng khen. Sách ấy nói về chuyện Annam; soạn giả người Annam, nên Annam đọc họa ít coi thì không hiểu nam. Mà có ích cho người Annam.

Annam ai muốn mua một quyển trước cho con nhơn biết luận lý xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp văn, giá thành mỗi bổn.

Giá mỗi quyển..... 0$60
Bán tại Imprimerie Union Saigon.

Bệnh Giang-mai NỰC CHỨNG NẶNG

COMPRIMÉS DE GIBERT

Thuốc viên

Bệnh Giang-mai bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc viên SIGMARGYL trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL nầy chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thứ kỳ cuủ Bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tỉ vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công hiệu:

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

(Chế ra tại)

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE

số 2, Place du Théâtre-Français — PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuốc-địa.

KIẾN CON MẮT

Bổn-hiệu khai trương từ năm 1919 chuyên tâm nghiên cứu về khoa học **nhãn-quang**, *khắp nơi ai ai cũng biết bổn-hiệu ở mất lựa kiểm theo lối nguyên-lý của Quang-học rất vừa khẩu sở. Chư qui-vị chẳng cần gì được vừa lòng vậy.*

LUNE TERIE MY-KHOUAN

229 231, rue des Marins, Cholon

Ngay gần xe điện giữa Cholon.

CÁCH DIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM để chữa

BỆNH GIANG-MAI

bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL nầy chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thứ kỳ cuủ Bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tỉ vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công hiệu:

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

(Chế ra tại)

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE

số 2, Place du Théâtre-Français — PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuốc-địa.

PHƯỚC-ĐỨC KHÁCH SẠNG

Phòng nghỉ **« Phước-Đức Khách-Sạng »** *mới sơn lai sạch sẽ mát mẻ, ở ngan gare xe-lửa Saigon Khánh-hòa và Mytho. Tiền bạc cho qui khách ở xa lại, và khi nếu muốn đi xe-lửa khỏi sợ trễ nải chi hết.*

Lại có ra một cái xe khứ hồi **Roland Pilain** *n° C. A. 454. 7 chỗ ngồi có bảo kê. Xe mới ở garage đem ra chạy ít khi sửa dọc đường. — Để đưa và cho mướn.*

Xin đồng-bang chiếu cố, rất đa tạ.
Adresse
TIÊU-ĐỨ-ĐỨC, proprietaire,
N° 152 Rue Colonel Boudonnet à Saigon.

Hãy hút thuốc

JOB

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán:

Gạo trắng, trà Hiệu Lai-hiệu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *thứ 1$70 le litre 0$70, ve nhỏ 0$20)* thuốc rượu Thiên-thọ *rất thơm hiệu*, dầu Cù là, Bột Long-xuyên, Savon Hảo-vinh, bánh Quốc-Nữ, mức gừng pân vân..

Xin mời quí ông qui bà đến mua giúp, ắc được lợi lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG
98, Rue Lagrandière
Téléphone 696

SÁCH

THỜI-SỰ CẨM-NANG

1928

ĐÃ XUẤT BẢN

Sách « THỜI-SỰ CẨM NANG » *năm rồi mới xuất bản*

Rất cần ích cho mỗi người

Nên mua mà xem

Có đủ cả phần chánh trị Thương-Mãi và Tiểu thuyết

đọc rất bổ ích.

Qui ngài nào cần dùng mua xin viết thư liền kẻo chậm trễ thì không còn nhứt nữa ôi.

GIÁ BÁN 1 CUỐN LÀ . . . . . 2$50
PHỤ THÊM TIỀN GỞI 0 35

Thơ và mandat gởi cho: Monsieur le Directeur de l'Imprimerie de l'Union, 13 rue Lucien Mossard — Saigon.

NAM-KỲ ĐỨC-TRÍ-THỂ DỤC HỘI

Saigon, le 27 Novembre 1928.

TRÌNH NGÀI CÙNG BẠN ĐỒNG HƯƠNG,

Ông Blanchard de la Brosse, quan Nguyên-soái Nam-kỳ đắc chỉ Tổng-quản ti Tiết-kiệm Paris, nên chẳng khỏi bao lâu ngài sẽ từ Thuộc-địa nầy mà về Bộ.

Bản trị-sự hội **Đức-Trí-Thể-Dục** Annam Nam-kỳ, nghĩ vì thuở giờ ngài tận-tâm chiếu cố tệ-hội, nhứt là giúp cho hội nhơn-ngày bản giấy-số và lập Việt-nam-phủ, không lẽ không tỏ tình gì với ngài cả. Vì mình trí ân khả báo, nên bản trị-sự tính đặt tiệc tiễn-hành ngài, thành bạn đồng-hương chung đủ.

Theo lời vấn-tắt trên đây, tướng đủ cho bạn đồng-hương thấu hiểu rằng tệ-hội thiết tiệc tiễn-hành nầy chẳng để chút ý nào xét đoán về việc chánh trị của ngài, cao-thấp, đỡ-hay, gì cả; cho hay sức xét-đoán ấy chẳng phải là phận sự của tệ-hội. Tệ-hội chỉ vì tánh-thuần của ngài đối đãi với tệ-hội, là ngài hằng lấy lượng khoan-hòa giúp cho tệ-hội tân-thanh mục-đích, để tế cấp các hội thể-thao Annam, các hội thương-tế, v... v... lập kho sách để giúp các hội Sùng-văn, giúp sức cho đoàn thanh-niên tuyển du-học; nói tóm một lời, tệ-hội chỉ vì tánh-thuần của ngài đối-đãi với các nghĩa-vụ của tệ-hội đang lo tân-thành. Lấy đấy mà xét, thì tệ-hội nghĩ cho quan Nguyên-soái mộ lòng vua giúp tệ-hội do là ngài tận-tâm khai hóa người Annam Nam-kỳ. Cớ ấy nên, tệ-hội chẳng ngại-ngùng mời bạn đồng-hương vì ân trước đáp nghĩa sau, đồng tâm hiệp lực nhau, làm cho rõ ràng một tuồng.

Tiệc tiễn-hành nầy, tệ-hội để định ngày **23 Décembre**, 8 giờ tối, thết đãi tại Hôtel-de-Ville tục gọi đình Nã-Tây Saigon, nên tệ hội kính mời bạn đồng hương giúp hội; là chung dự tiệc nầy, và khuyến-nhủ các bạn đồng-thinh tương ứng.

Phần chung-đâu mỗi vị là mười đồng. Anh-em ái hảo làm giằng tay vào giúp cho rõ tiếng người Annam hoài ân tiếc nghĩa, xin cứ gởi ngay số bạc cho ông **NGUYỄN-VĂN-CÚA**, ở đàng Lucien Mossard, số 13, Saigon mà đóng; ông Nguyễn-văn-Của nhận số bạc rồi gởi biên-lai lại cho cầm để làm giấy mời vào tiệc.

Mấy lời trân trọng, kính xin quí ngài và bạn đồng-hương niệm tình chẳng phụ tất thành.

BẢN TRỊ SỰ:

HỘI-TRƯỞNG: **TRẦN-TRINH-TRẠCH.**

PHÓ CHỦ HỘI: **LƯU-VĂN-LANG.**
HỒ-VĂN-KÍNH

N. B. — Ngày 20 Décembre 1928. khóa sổ

THỜI-SỰ CẨM-NANG
1928
ĐÃ XUẤT BẢN

Giá một cuốn..... 2$50
Ở xa thêm tiền gởi..... 0 35

Thơ và Mandat gởi cho:
Imprimerie de l'UNION. — Saigon

LỜI RAO

Cho-lớn, le 18 Novembre 1928

Tôi mới lập một cái nhà-thương tại Bình Tây (Cho-lớn), ở vào góc đường Luro và Olier số nhà: 61 tới 67. Nhà-thương nầy kêu là: « BÌNH-TÂY-ĐƯỜNG-ĐƯỜNG ».

Tại nhà-thương của tôi, có ba ông lương-y người Langsa, thường ngày chẩn mạch, và cho thuốc người bịnh. Có hai cô xâm có bằng cấp, tròng-nhơn việc tiếp sanh và nuôi đẻ. Có một ông lương-y phụ, ở thường xuyên ai nhà thương tỏ một người hông ngôn, thông hay tiếng tàu, và nhiều người khán hộ (infirmiers).

Người bịnh đến nhà, mỗi người mỗi phòng riêng, buồn tiếng mát mẻ, đồ như dụng tinh khiết, tại thích hạp với phép vệ sanh. Còn về cơm nước cho người bịnh, thì chủ nhơn thường bữa có mắt tại đó, để xem xét các món đồ ăn cho vừa lòng người bịnh.

Cũng có sắm máy *rayon X* để rọi chấu thân, cho người bịnh. Ngày rọi bịnh là bữa thứ ba và thứ sáu mỗi tuần lễ, từ ba giờ tới bốn giờ chiều. — Còn mổ ngày cũng có cơ mạch cho những bịnh nhơn ở ngoài. Giờ cơ mạch buổi sớm mai 10 giờ, buổi chiều 5 giờ. — Phàm đêm hôm ai có bịnh gấp được đến rung chuông cầu cứu. — Ngày ấy nhà-thương của tôi, đã ấn hành rồi và mở khai trương, nên tôi có mấy lời quảng cáo nầy, ước cho chư ông trong lục-châu hãy hầu mong chúng quí vị niệm tình người đồng-ban, cơn có bịnh xin đến nhà-thương của tôi, thì được hậu đãi và được sáng sóc một cách đã hết sức là vừa giúp cho BÌNH-TÂY-ĐƯỜNG-ĐƯỜNG được thanh danh vinh viễn. Ơn ấy tôi chẳng hề dám quên.

BÌNH-TÂY-ĐƯỜNG-ĐƯỜNG chủ nhơn:
LÝ THỊ-XƯA.
Kính khải.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VINH » ở tại Cầu-kho đường mê sông. (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ màng lụa, kể ra sau đây:

Satin (15 Tây), trắng và đủ màu, gồm nhuộm bền thấp-quốc, nên giá rất hạ: chỉ có đặt nhiều lần, cũng khó, nhơn khi không trễ 4$00 một thước tây.

Lụa soan làng chiu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quốc trắng, cành chỉ thiệt mình, từ 2$00 tới 2$80 m. 1 thước tây.

Lãnh thương hàng thiết trắng, dệt rõng bằng tơ thượng-hải, bề khổ rộng 0m90 giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyện, không trễ không dệt lông), khổ Bắc-thần 0$90 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyện, không trễ không dệt lông) khổ trung 5$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhựa thu, dệt toàn bằng tơ Thượng hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ công, đồng có lòng tốt mà bán cho đồng-bang ta đương, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi lại tiền nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn tránh trong lục-châu nhơn bổn hiệu kinh lớn cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bắt của là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo rách giao ngân liền hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VINH
Cầu-kho — SAIGON
Kính cáo.

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bên đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt)

Diện tích miếng đất ấy được mộ mẫu.

Ai muốn mua xin đo nơi nhà số 208, Boulevard Bonnard, Saigon.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE-HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 86, Chołon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928.
Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu: **MICHELIN**
DẦU SÁNG DẦU NHỚT đủ hiệu
Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các qui quí về việc giá cả và sự tiếp rước.
Mong nhờ đồng bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

NHỰT-DỤNG TỪ-HÀN

Ấy là tên của một quyển cách rất hữu ích và cần yếu cho người mình, của ông Lê-văn-Giỏi soạn.

Sách « Nhựt-dụng từ-hàn » nầy để giúp cho người bổn quốc dùng mà ật-để từ giấy thuộc về Bên-khoản ruộng đất, từ chúc-ngôn, chúc-ngôn trong-nhà, lập phần hương-hỏa, thờ quân-phụ, từ phần hương-hỏa, nhượng hương-hỏa, từ bán đất bán ruộng v. v. mỗi mỗi đều làm rõ-rẻ và có giải nghĩa phân-minh, đúng theo cách thức. Cả thảy nội quyển làm ra 49 thứ từ, bằng chữ quốc-ngữ.

Giá mỗi quyển là..... 1$00

Bổn-bào có xem kỹ từ đầu cũ cuối, rất công-nhận là một quyển sách vàng, cần ích cho người Bổn-quốc, nên xin giới-thiệu cùng đồng bào.

Nếu mua một quyển cũng đã nhỉ khi nhu-yếu.

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 166).

Giá mỗi cuốn là..... 1$30

Ai mua tại Saigon M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bởi có đồng bào tiếu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết đinh trong lời rao nầy.

Cám ơn

Cà-thử dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thử nào cũng tốt. Thử dầu hỏi Con Cà (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong hoàn-cầu. Giá đã rẻ mà thấp lại dương. Lết vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán dầu cà-ra

Mal de Dos et Acide Urique

L'acide urique est un poison qui rend dans le sang par suite de la faiblesse des reins.

Si vous êtes atteint aux douleurs rhumatismales, en Lombago, à la sciatique, aux douleurs du reins et si vous éprouvez de nombreux malaises, songez à l'acide urique qui probablement, causera votre souffrance.

Faites-le disparaître en employant les Pilules Foster. Vous serez très satisfait de les avoir prises.

C'est un traitement qui en portant le sang, a une action favorable sur la santé en général.

Il est surtout recommandé aux arthritiques d'employer les Pilules Foster pour leurs rhumatismes. Ils sont surtout d'un soulage en cas de douleurs.

PILULES FOSTER
pour les Reins et le Foie

SẮP MỞ
Ca
PACHOD Frères et Cie Lyon

MÁY XAY LÁU BÁN CHỊU

Xin mời quí vị đến xem máy móc của hãng:
Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations
115, Boulevard de la Somme, SAIGON.

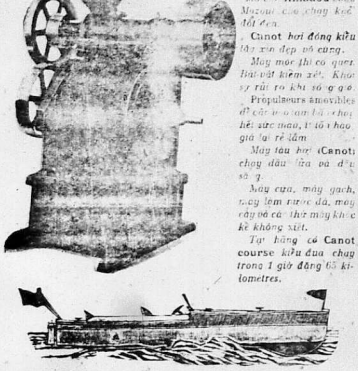

Máy xay lúa hiệu Đức quốc và Hồng mao, *thường hàng* BÁN GÓP MỖI THÁNG.

Máy xay Amadou *của Mayoux, có chạy khác đầu đen.*

Canot *hơi đồng kiểu đẹp xinh đẹp bền cứng.*

Máy móc thì có quen Bảo vật kiểm xét. Khó sự rủi ro khi sông gió.

Propulseurs amovibles *để cho máy lái chạy hết sức mau, ít tốn hao giá lại rẻ lắm.*

Máy tàu hơi (Canot) *chạy dầu lửa và dầu sả.*

Máy cưa, máy gạch, máy làm nước đá, máy cày mới và thứ máy khác kể không xiết.

Tại hãng có Canot course *kiểu đua chạy trong 1 giờ đồng 65 kilometres.*

Hãng nầy rép máy đặng lấy tiếng không tính lời, chủ nhơn là người Annam. Hết dạ trung thành với nội giống.

Feuilliton N° 128

TIỂU THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA
七俠五義

HỒI THỨ BA MƯƠI BỐN

Liễu-Liễu lại hôn, lòng gian khó độ,
Phùng-Sanh đối chủ, miệng nói không thông.

(*Tiếp theo*)

Trong thấy Nhan-Sanh nầy nghèo khổ lắm mà đây; vậy thì ta cũng nên đi coi cho biết bản ra mà, nếu quả hắn nghèo khổ không ra gì, thì ta lại kiếm chuyện mà làm bỉ bắn chơi cho đã như một hồi. Nghĩ như vậy rồi bèo thưa thiệt với Liễu-Hồng rằng mình muốn ra mắt Nhan-Sanh cho biết. Liễu-Hồng liền dẫn bạn ta thẳng vào u-trai. Ai ngờ là khi vào tới nơi, bạn ta thấy Nhan-Sanh ăn mặc tề chỉnh, bình dung tuấn tú, diện mạo khôi ngô, đồ đạc trai lịch tối tường, lại thêm ân nhã đàng-hoàng, thiệt rõ ràng là một tay phong-nhã-sĩ, dòm lại mình quần áo lôi thôi, liền tự hổ trong mình, không dám mở miệng nói một câu gì cho trọn được. Liễu-Hồng xem thấy cái quang-cảnh như vậy thì nghĩ thầm trong bụng rằng: « Cớ theo cái tướng mạo của Nhan-Sanh đây, lại thêm tài tình như vậy thì đã đáng cảnh đối với con-gái của ta lắm; tiếc vì nhà nó nghèo nàn, thiệt là một cái bịnh của ta đáng lo bơn hết; nên cái thằng Phùng-quân-Hoành nầy, mặt mày xấu xưởng, mắt lé vai ngang, thiệt không ra ớt gì hết; chẳng là con gái ta nó cũng không chịu. » Nghĩ như vậy rồi nói rằng: « Thôi, hai anh em cứ việc ở đây nói chuyện với nhau mà chơi, để ta về ta lo công việc. » Nói rồi bèo đứng dậy đi liền.

Phùng-quân-Hoành thấy Liễu-Hồng đi rồi bèn ngồi có rả ở tả một chút rồi cũng đứng dậy từ giã đi liền.

Vì đến nhà đứng ngó vào kiếm mà coi một mình rồi rõng nói một mình rằng: « Phùng-quân-Hoành, Phùng-quân-Hoành, diện mạo người ta sao mà xinh như vậy, cha hình-tiu của mi sao mà lại lệ như vầy, thậm chí lúc trước mặt người ta, mi lại không dám mở miệng mà nói chi được hết, thiệt là mi khốn nạn lắm mà! « Bựa ấy rồi cứ ngồi lấy mình mà nói lảm bẩm hoài, rồi lại nghĩ rằng: « Ủa! mà nó thì nó là vợ chồng Nhan-Sanh là người, mà ta đây thì cũng là người ta hồ! sợ gì hay sao? »

Qua bữa sau, ăn cơm xong mới vừa rồi, liền thẳng đến u-trai, ra mắt Nhan-Sanh vừa rồi, hai đàng ngồi lại trò chuyện cùng nhau; Nhan-Sanh bèo hỏi rằng: « Phùng-huynh ở nhà có làm công việc gì chăng? »

Phùng-quân-Hoành nói: « Ở nhà tôi có mở đàng thầy bói ở; tôi làm thế nào mà 5 năm là một cái, ông lại nói 4 câu là một hồi; rồi giống gì mà văn không vần đó nữa, ăn nói nhiều đánh quá, tôi không biết làm sao mà làm cho được; đến chừng tôi làm quen rồi, ông thầy thấy vậy ở-ở lại ra nhà bu bài mổ khó làm quá mới đây ông lại ra một bài gì mà có một hãy ngồi ở trông, ông lại làm có nửa bài, bảo tôi nói cho trọn, tôi làm sao mà rõ cho được. »

Nhan-Sanh nói: « Anh có nhớ nửa bài của ông thầy làm rồi đó chăng? »

Phùng-quân-Hoành nói: « Nhớ chớ, đã tôi đọc lại cho anh nghe:

« Viên khán nhiệt quần nga,
« Liễu nhơn lưu hạ hà.

Nhan-Sanh nói: « Thì anh cứ đọc luôn đi. »

Phùng-quân-Hoành nói: « Thì tôi nói ông làm có phần nửa mà thôi, còn bản nửa tôi có biết đâu mà đọc. »

Nhan-Sanh nói: « Vậy còn nửa bài, đã tôi nói gồm cho anh được không? »

Phùng-quân-Hoành nói: « Thật tôi không dám làm cho mất lòng, hễ mà nếu anh nói được thì lại càng hay lắm. »

Nhan-Sanh bèo nói rằng:

« Bạch mao phân lục thủy,
« Hồng chưởng đẳng thanh ba. »

Phùng-quân-Hoành nói: « anh có thêm hai câu ấy coi hộ có khá đọc thiệt là dễ nghe; lại còn một câu nữa, là vì ông thầy gần chỗ thơ-phòng của tôi có một cây tỷ ba-tiêu, ông lấy đó mà làm đề, tôi rằng làm cũng được vô nói bài như vầy. »

« Nai tỉ lỗa tại-ba tiêu,
« Lưỡng cá đại ta-nha. »

. . . . . .

Mới nói tới đó Nhan-Sanh liền nói rằng: « Còn nửa bài đã tôi nói luôn gồm cho anh. » Nói rồi liền nói thêm hai câu nữa như vầy:

« Vị kiết huỳnh-kim-quả,
« Liên khai bạch-ngọc-hoa.

Phùng-quân-Hoành thấy Nhan-Sanh làm thơ lẹ làng như vậy thì không nói chuyện làm thơ nữa, bèo nói rằng: « Tôi ưa đối hơn thơ, vậy anh ra đối cho tôi đối chơi. »

Nhan-Sanh thấy vậy bèo nói rằng: « Hôm nay nhằm tiết Trùng-dương, lại có gió thổi lá cây rơi lất phất. » Bèo ngụ ý mà ra một câu như vầy:

« Cửu nhựt Trùng-dương phong lạc diệp,
« Nhơn-gian [illegible]

Ecole France-Indochinoise
de Dactylographie — Comptabilité pratique
16 Rue Lagrandière Lavage 16
(Dakao) Saigon

Muốn mau làm việc hãy đến trường-học ba tháng. Professeurs cấp-bằng cao-đẳng kiểm xét kỉ càng.

Thơ, dây-thép xin gởi cho:
Messieurs PHAM-VĂN-VINH, Directeur.
SOUCE, Sous-Directeur.
16, Rue Lagrand de la Liraye, 16
SAIGON

IMPRIMERIE DU LỤC TỈNH TÂN VĂN
Directeur Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIẾT.
13, Rue Lucien Mossard. SAIGON

THÂNG KÝ ENFANTS
Le Gérant, LÂM-VĂN-NGỌ.

Eizage 263 Faubourg Saigon le 11 Décembre 1928

Saigon le 11 Décembre 1928.

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rát da như xà-phòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.

Dùng nó lại còn lợi nữa, vì rằng nó không thấm nước, nó khô mãi cho nên dùng được đến hết, không phí phạm chút nào.

HỄ MÙA ĐÀO THÌ PHẢI COI CHỪNG CÓ LÔN DẦU NÀY

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt

Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ 5L: 0$50

Trinh-thám tiểu thuyết

Số hiệu bồn án 118

HỒI THỨ MƯỜI MỐT

(tiếp theo)

Lý-Dịch thưa lại rằng: Thân-huynh nói vậy phải lắm..... phải lắm..... nhận em ở một lòng trung cậy, chẳng ai hơn gia-trưởng của mình.

Cát-Sĩ nói: Hiền-đệ ơi..... hiền-đệ chưa có thất gia, thời lưu trú tại đây cho tiện, anh em ta phải chung cùng một chỗ, đăng hôm sớm có nhau, nếu anh ở một ngả, em ở một nơi, tôi thiệt chẳng bằng trong dạ, vả lại phần tôi mang vòng hoạn nạn, biết bao giết gió dầm sương, rạp thân thể của tôi, không được mạnh giỏi như hồi trước, hiền-đệ nghĩ lời phân tôi gì gì nữa, thời phải nghe lời.

Lý-Dịch ức cười rằng: Thân-huynh không giả dâu..... không giả dâu..... tuy thân-huynh lớn tuổi mắc dầu, coi bộ tráng kiện hơn tiểu-đệ nhiều lắm, tiểu-đệ trẻ mà hóa già, thân-huynh già mà hóa trẻ, thiệt ngộ cho chớ.

Cát-Sĩ lắc đầu mà rằng: Hiền-đệ nói điều chi vậy..... nay tôi hơn bốn mươi tuổi, lại có cái phiền não trong mình, lẽ nào tráng kiện hơn hiền-đệ cho được.

Lý-Dịch nói: Thật vậy... thật vậy... tiểu-đệ không dám nói điều dâu, nếu thân-huynh không tin lời, sẽ lấy kiến xem hình dung cho biết.

Cát-Sĩ liền hỏi: Nếu hiền-đệ gặp tôi lại chỗ chúng nhơn đông đảo, thời hiền-đệ nhìn biết tôi chăng?

Lý-Dịch nói: Sao không biết..... vì dung mạo thân-huynh cũng như buổi trước, chẳng biến sắc chút nào.

Cát-Sĩ lại hỏi: Tôi mới trú ngụ tại đây, có sao hiền-đệ biết được, chắc là thân nhơn mách bảo, khiến anh em ta gặp nhau, phải không, hiền-đệ?

Lý-Dịch đã nghĩ trước về câu hỏi ấy, liền ứng khẩu đáp rằng: Tiểu-đệ gặp thân-huynh ngày nay, chẳng phải vô cớ, bởi vì cách ba ngày trước, có một vị hữu-nhơn bảo tin rằng: Tôi du lãm lại ân-tuyền, thuộc về »Phá-nhi-lập-sĩ» nghe có một người gọi bằng Cát-ĩ-ước, hiện làm chủ-nhơn thiết-xưởng bảy giờ, tiểu-đệ nghe nói động lòng, tâm tưởng người nào giả mạo, (giả mạo Cát-ĩ-ước) nên tiểu-đệ tới đây thăm tin tức, đặng biết giả thiệt lẽ nào, may đâu gặp thân-huynh tại đây thị tại hoang-thiên giáng phước.

Cát-Sĩ cười lại nói rằng: Hiền-đệ nói vậy, thời hiền-đệ không trông tưởng tới tôi nữa sao?

Lý-Dịch nói: Xin lỗi thân-huynh.... tiểu-đệ nghe tin thân-huynh chết đâm đã lâu, chẳng trông tưởng tới sự thân huynh còn sống.

Cát-Sĩ tức giận mà rằng: Họ đồn tôi chết đâm, là sự nghe lầm, cho tôi thiệt kiếm đường đào thoát, nàng Lan-Khanna biết tôi đào thoát đã rồi, sao nàng không nói với hiền-đệ một lời, chắc là nàng sự chẳng nhơn đàm đạo về sự bí mật của nàng, nên nàng nỡ lòng bỏ nhà tôi như thế, ôi! việc đời khắc khe, lòng người trao trở, hiền-đệ không biết tôi còn sống, bởi nàng Lan-Khanna giấu kín sự tôi đi, tôi ngại nàng Lan-Khanna xao trá thế nay thiệt không có lương tâm chút nào nữa.

Lý-Dịch bồi: Sự ấy lỗi tại Lan-Khanna đã dàng, mà Thân-huynh cũng có đều không phải, bởi Thân-huynh không có tin tức, nên Tiểu-đệ không biết Thân-huynh sống thác lẽ nào.

Cát-Sĩ đáp: Từ ngày tôi đem thân đào thoát, thời tôi gởi âm tín về nhà luôn luôn, chỉ vì nhân lạc ngư trầm, không thấy gia thư trả lời lại, sau tiếp được bức thơ của người bạn, mới biết Phụ-nhân lạ thế, mà Hiền-đệ cũng thái lạc xư nào, nên tôi đã dặn sâu phiền, chẳng gởi thơ từ chi nữa.

Lý-Dịch lại thân thở rằng: Tiểu-đệ tâm tưởng thân-huynh chết rồi, cho không ngờ thân-huynh còn sống, nên sau khi phụ-nhân lạ thế, tiểu-đệ bỏ sở vườn và cảnh nhà của phụ-nhân mà đi, ngại lại gia đạo anh em ta ngày nay, thiệt lấy làm cam cảnh, Cát-Sĩ nghe nói sùng dậy, cử khoát tay mà rằng: Bái đi..... bái đi..... việc trước đã qua rồi, cho cầm phiền thêm nhọc, người đời khi bị khí thái, anh em ta sẽ có buổi phát giàu. Lý-Dịch nghe nói làm thinh, chẳng trả lời sao hết.

ĐÍNH CHÁNH

Số báo hôm qua, trong bài Trinh-Thám, có hai chỗ ân-công sắp lộn cả đi, nay xin đính chánh lại.

1° Anh em nói cười bỏ lỡ, là tỏ ý mừng rỡ cùng nhau, thế mà Cát-Sĩ cứ nhìn mặt Lý-Dịch chăm chăm, dường như có lòng ngại ngùi.

Ân-công sắp lộn: anh em nói cười bỏ lỡ, là tỏ ý nhau, cùng thế mà Cát-Sĩ cứ nhìn mặt Lý-Dịch chăm chăm.

2° Cứ nắm tay Lý-Dịch mà nói rằng: Ân-công sắp lộn: cứ nắm Lý-Dịch tay em mà nói rằng:

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Ko'a)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người mắc [illegible] ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thứ là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi đàng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có giấu hiệu hai cái nhà thuốc.

Xin mua cho kỳ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

Nó đang nhơn thứ nào thì thôi

MAY CHẠY DƯỚI NƯỚC

HIỆU: L. L. 57-và 10 MÃ LỰC

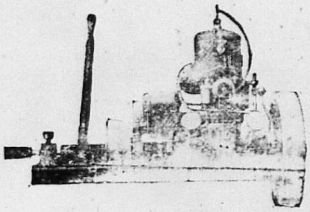

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TÀM BẮN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết

Xin hãy do tại

A.C.R.I.C.

7 Rue Norodom SAIGON

LẬP NÊN GIA THẤT !...

Ấy là sự mơ tưởng của chư tôn !... Nếu sự quá nhọc làm cho chư tôn sẽ đuối thì chắc chư tôn tưởng chẳng hề làm cho thành được cái điều mơ ước đó. Hỡi lao thân lắm thì lẽ nào chư tôn lập nên gia thất được ? Chư tôn tuổi hồi còn thơ, lẽ nào lại bỏ qua một sự sung sướng như thế.

ÂY LÀM CHO SỰ MẠNH KHOẺ, CHO CÁI SỨC BẰNG HAI LÚC TUỔI TRẺ TRỞ LẠI

Trước hết hãy chăm mà sáng sớc lấy mình. Sự sáng sớc ấy mỗi ngày chịu tốn với nó một phút đồng hồ ; vậy thì chẳng phải mất ng y giờ, mà cũng không phải tốn của : ấy là sự mạnh khoẻ trở lại cho mình và với sự mạnh khoẻ ấy thì mình được một đời sai vi.

Hãy khỉ sự uống ngày hôm nay thứ thuốc cao thượng, tánh nó hiển nhà thật là hay !

ELOGALINE

BỔ CÂN CỐT

Làm ra bằng nhiều vật những chất hoạt thiết, chuyển trí bổ gân cốt mất mát và làm cho bắt chí nên đuối trở lại mạnh bạo thương.

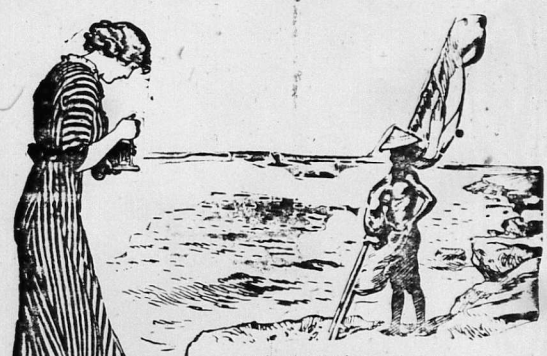

Giờ tắm hầu kề. Bể lặng nắng chang chang :
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bỡ̀m lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẾ BẢI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, hà chẳng

nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích !

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đồ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuỷ, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhơn, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

PHÒNG NHỔ-RĂNG

ở đường Lagrandière-Saigon — *Môn bài 20*

Dây-thép nói: số 178

ông Pierre BLANC

Thầy mổ-xẻ và nhổ răng gốc ở Y-viện thành Bordeaux xuất thân

DƯỠNG BỊNH ĐAU MIỆNG VÀ ĐAU RĂNG

Khí-nghệ: Có đủ thứ khí-nghệ dùng dưỡng bịnh

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông Tỉnh-thành — Đường Đại-Tân

Tiệm nhánh ở tại Nam-vang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ông nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho dừng đến ít hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng tào đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau này: Thương phong (cảm gió) sanh ra bo hen, lâm nhiều nhứt nặng, lại huyết ho lao ho lên con nit bị phong hàng, hơi thở nóng nảy, phổi sinh lao hiết, tắc tiếng, lối tức, sóc hàng hoặc lên tuổi bình ho, đã thầy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì đang an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay lạ thường, chỉ có thuốc nầy bị kiến.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phát mập của bổn đường có cầu chứng nơi tôa kẻo lầm thứ giả ngụy vào thêm hại. Dời lòng nầy có kẻ đi tham lâm chế thuốc bắp ba, ngoài làm hộp xe, lon, nhãn đồng hệt của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp lòng mà oan thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi đó [illegible] ve cho thuốc trên đầu mỗi [illegible] uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn canpe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh nặng thì thuốc công phá giảm, co [illegible] 2 [illegible] 6 [illegible] uống 15 giờ [illegible] 8 [illegible] 16 [illegible] uống mười cái [illegible] bịnh thì, đ[illegible] bịnh hóa ra trả [illegible] sự kiến hiệu [illegible] thuốc.

Mỗi ve lớn giá là. . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là. 0 40

ĐỒNG HỒ TRÁI QUÍT

EBERHARD

thì coi đẹp và chạy đúng hơn hết

Có tại hãng đồ thau, hãng vàng, hãng bạc, hãng nickel

XIN HÃY HỎI — GIÁ BÁN RẺ LẮM

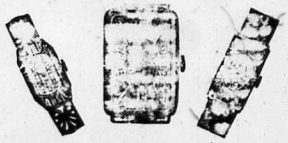

Công có bán tại Bổn Hãng: Đồng hồ đồ giờ như chuông nhà thờ. Thứ chánh hiệu WESTMINTER, có 8 thứ tiếng khác nhau.
Giá 55$00 tới 85$00
Còn thứ đánh giờ có 16 giọng khác nhau, do bản « Ave Maria » thì Giá từ 110$00 tới 180$00

CÂY CHẠM TRỔ KHÉO CỰC KỲ

CAFFORT — Saigon-Pnompenh

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Ayot. — Saigon

Nhãn hiệu có bảo chứng nơi đây

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cán đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA HÃNG

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầu là vị đại bổ gân cốt càng là trăn kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mà thấy ngày xuân đã thôn môn, hãy uống rượu nầy vô, thì ắt dậng cứ lên thành đồng, một mảng tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm hội, đó một đỗ sáng, tinh thần trăn kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250.000 đồng bạc

Công-ty làm những việc kể ra sau nầy:

1° — Lãnh tiền đem gởi không hạng kỳ bằng bạc Đông Pháp hay là tiền quan Langsa, cho 4 ly lời mỗi năm; (4%)

2° — Lãnh tiền TIẾT-KIỆM cho 5 ly lời mỗi năm; (5%) (bao nhiêu cũng nhận)

3° — Lãnh tiền đem gởi có hạng kỳ, cho 6 ly lời mỗi năm; (6%)

4° — Bán chi phiếu (chèques) và gởi tiền qua Đại Pháp bằng dây-thép hay là gởi theo tàu trạm (transferts par câble ou par courrier);

5° — Cho vay đồ cách;

6° — Cho vay về hàng hóa nhập cảng ở ngoại-quốc (ouverture de crédit à l'étranger).

Công-ty *VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG* sẵn lòng mà chỉ rõ cho đồng-bang chúng ta biết những công việc ở nhà Ngân hàng mà đồng bang muốn cần dùng

Ông Huỳnh-đình-khiêm, *Nghiệp chủ ở Gò-công, Doanh-độ Hội-trưởng;*
» Trần-trinh-Trạch, *Nghiệp-chủ ở Bạchiên, Chánh Hội-trưởng Bản Trị-sự;*
» Nguyễn-tấn-Văn, *Hội-đồng Thành-phố Saigon, Phó Hội-trưởng;*
» Nguyễn-văn-Của, *Chủ nhà-in, Quản-lý Hành-sự.*

SOCIÉTÉ ANNAMITE DE CRÉDIT

55, rue Pellerin

Dây-thép nói số 748. Tên dây-thép: [illegible]

Bịnh hư phong-tẩu, Bịnh chiệc gân, đau lật-léo
Bịnh trái-kế, bịnh nhứt trong gân cốt đau mình mẩy

Muốn trừ khử nước đái tang độc trong sạch
Muốn trị lành bịnh nhiệc quốn nhứt gân, lật-léo
Muốn trị hết bịnh hư phong-tẩu, và hết đau mình.

thì duy có nống thuốc

URAZINE

làm ra liều miếng cũng là viêng hột tang ra bot

Có bán cũng các nhà bán thuốc

Thuốc Urazine chế tại hãng

USINES du RHONE

thì đủ biết cho chắc là thuốc hay tốt

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie
Cours de Français et d'Anglais

18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh máy viết, bát toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn rõng tay khoa mục xuất thân, đã từ cách giáo đạc tân tâm dạy dỗ, cố lấy tiếng khen, học trong 3 tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và buôn bán bạt thế. Có hai lớp dạy rõng chữ Long-sa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mời Ông cử-nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo sẽ phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE } *Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit,*
COURS DE COMMERCE } *1 Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris*
COMPTABILITÉ COMMERCIALE *(Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce).*

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học khoa bát toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal) biết tính lỗ lãi, khóa sổ khai sổ mới (De sorte compte Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE *(Professeur)* : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE } *Professeurs :* { *1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie. 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.*

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : *Chargé de Cours : l'Ancien Secrétaire dactylographe*

Có sẵn cần dùng người làm việc, thì Bổn-trường lo dìu dắt học sanh siêng năng học hành giỏi và tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bổn-trường lo có chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và dây thép xin gởi cho :

Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ

Directeur-Fondateur, 22, Rue Thomson, Saigon

Kính cùng quí vị đặng rõ: **ĐẠI-ICH** *tại con đường Thủy-binh số 153-155 Cholon là một nhà trữ rất nhiều xe-máy đạp, tốt mới, xe rất chắc chắn, như nhãn; như hiệu* **O.I.C. WALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đến **SUCCES** *đó kiểu, treo và để bán rất tiện, vững không hiện đến nhọc sánh kịp.*

Trử: Bà đã phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đến Saxots vết mang ngừa xe-kéo, xe-hơi và nắm xe-hơi.

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lời nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). Ở xác xin lấy chữ cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

BÙI-ICH, 153-155. — rue des Marins. — Cholon

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

ở ngoài nhà hát lớn Saigon.